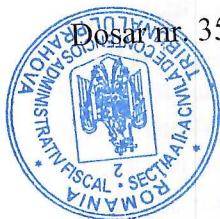

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 3543/105/2018

DECIZIA NR. 620

Ședința publică din data de 15 mai 2019

Președinte - Marin Marian Robert
Judecător - Malița Mirela
Judecător - Enescu Mihaela Luminița
Grefier - Ilie Georgeta

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamanta SC VALEA DOFTANEI CDA SRL, cu sediul în Ploiești, strada Gh. Doja, bl. 35B, et. 4, ap. 10, județ Prahova, împotriva sentinței nr.2027 din 7.12.2018 pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu intimatul-pârât CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI BREBU, cu sediul în comuna Brebu, sat Brebu Mînăstirei, nr. 814 C, județ Prahova.

Recursul a fost timbrat cu taxa judiciara de timbru în cuantum de 100 lei, conform chitanței nr.17415/25.023.016.2019, anulată și atașată la dosarul cauzei.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns avocat Grigore Mircea pentru recurenta-reclamantă, avocat Georgescu Marina pentru intimatul-pârât.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că recursul se află la primul termen de judecată, a fost timbrat, au fost depuse întâmpinare de către intimatul-pârât și răspuns la întâmpinare de către recurenta-reclamantă, după care:

La interpelarea instanței, apărătorul recurente-reclamante, învederează că cererea de recurs este întemeiată pe dispozițiile art.488 alin.1 pct.8 CPC.

Curtea ia act de susținerea recurente în sensul că cererea de recurs este întemeiată pe dispozițiile art.488 alin.1 pct.8 CPC, cererea fiind timbrată corespunzător pentru acest motiv.

Se comunică în ședință publică un exemplar al răspunsului la întâmpinare apărătorului intimatului-pârât.

Curtea, având în vedere susținerile apărătorului recurente-reclamante și apărătorului intimatului-pârât, care au arătat că nu mai au alte cereri de formulat, în temeiul dispozițiilor art. 392 NCPC, declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul asupra recursului.

Avocat Grigore Mircea, având cuvântul pentru recurenta-reclamantă, critică sentința civilă nr.2027 a instanței de fond pentru că a interpretat greșit conținutul sentinței nr. 575/29.03.2017 a Tribunalului Prahova rămasă definitivă prin Decizia nr. 385/2018 Curții de Apel Ploiești, ambele pronunțate în Dosarul nr. 4620/105/2015, calificându-le ca autoritatea de lucru judecat în materia rezilierii și interpretării Contractului de concesiune nr. 124/2006. Arată că obiectul celui dosar se referea la controlul legalității adoptării HCL nr.40/2015. SC Valea Doftanei a contestat această hotărâre prin care Consiliul Local Brebu unilateral și din proprie inițiativă retrăgea dreptul de concesiune. SC Valea Doftanei CDA SRL a solicitat instanței de control judiciar controlul legalității acestei hotărâri. Instanța a spus că există autoritate de lucru judecat și ca atare Hotărârea nr.32/2018 prin care Consiliul Local își atribuie întregul patrimoniu edificat pe cheltuiala societății respective. Mai arată că Hotărârea 32/2018 este motivată prin dispozițiile art.557 Cod civil referitor la dobândirea dreptului de proprietate. Precizează că la al.1 este prevăzută și hotărârea judecătorească ca mod de dobândire a proprietății, cu condiția ca aceasta să fie translativă de proprietate prin ea însăși. Apreciază că se încalcă dispozițiile legale în materie, Legea 219/1998

și metodologia cadru prin care se stabilesc norme de aplicare a acestei legi, se spune clar că la expirarea termenului de concesiune, concesionarul este obligat să restituie în deplină proprietate concedentului bunurile. Părțile au avut în vedere dispoziția general obligatorie la încheierea contractului și au inserat-o în contract la art.3. La art.10 în caz de încetare a contractului din orice cauză, părțile au convenit ca bunurile să fie împărțite conform art.3, bunurile de retur revin gratuit concedentului numai la expirarea termenului contractului. Consiliul Local înainte de termen a considerat necesar să retragă dreptul de concesiune dar nu înseamnă că instanța i-a dat drept de proprietate asupra bunurilor societății, bunurile având valoare de 800.000 euro aproximativ. Mai arată că pe rolul Tribunalului Prahova se află dosarul ce are ca obiect pretenții. Consideră că se încalcă dispozițiile art.44 din Constituție care garantează dreptul de proprietate, art.1 din protocolul adițional CEDO. Apreciază că instanța a dat soluția netemeinică, nelegală, interpretând greșit normele de drept aplicabile. Solicită admiterea cererii de recurs așa cum a fost formulată, casarea în tot a hotărârii formulate, pe fond admiterea cererii, desființarea hotărârii 32/2018 ca nelegală. Solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Avocat Georgescu Marina, având cuvântul pentru intimatul-pârât, solicită respingerea recursului, apreciind că hotărârea primei instanțe este legală, instanța a dat eficiență dispozițiilor art.430 al.2 CPC, observând că cele învederate de către recurentă, respectiv reclamantă, au fost deja supune cenzurii instanței. În urma retragerii dreptului de concesiune și încetării contractului de concesiune, hotărârea 40/2015 a fost judecată definitiv până la Curtea de Apel Ploiești când s-a constatat că cele adoptate sunt legale, nu s-a judecat doar modalitatea de adoptare a hotărârii, instanțele anterioare au judecat inclusiv dacă dreptul de concesiune s-a retras în mod legal sau nu, dacă s-a dispus încetarea contractului de concesiune în mod legal sau nu. Bunurile de retur au fost preluate în patrimoniul UAT Brebu prin hotărâre a Consiliului Local. Arată că nu știe dacă se judecă legalitate sau oportunitatea acestei hotărâri, consideră că HCL este legală. Solicită respingerea recursului ca nefondat, cu cheltuieli pe cale separată.

Avocat Grigore Mircea, având cuvântul pentru recurenta-reclamantă în replică, cu privire la încadrarea în drept a hotărârii 32, precizează că art.557 Cod civil arată că în cazurile prevăzute de lege, proprietatea se poate dobândi și prin act administrativ iar la al.1 se spune că hotărârea judecătorească trebuie să fie translativă de proprietate.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 394 NCPC, declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra recursului.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele :

Prin sentința nr. 2027 din 7.12.2018, Tribunalul Prahova a respins cererea de suspendare a executării actului administrativ și cererea de chemare în judecată formulate de reclamanta S.C. Valea Doftanei CDA S.R.L în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Comunei Brebu, ca neîntemeiate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta SC Valea Doftanei CDA SRL, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând admiterea căii de atac promovate, casarea hotărârii recurate, iar pe fond admiterea acțiunii și anularea în tot a HCL nr.32/11.06.2018 a Consiliului Local al comunei Brebu, invocându-se cazul de casare reglementat de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civilă.

În motivarea căii de atac recurenta a arătat că Tribunalul Prahova a motivat lapidar că în sensul că instanțele de judecată au stabilit în mod definitiv că Hotărârea de Consiliu Local nr. 40/4.06.2015 a fost emisă în mod legal și temeinic și ca urmare, contractul de concesiune a încetat, fiind incidente dispozițiile art. 10 alin.2 din Contractul de Concesiune nr. 124/2006.

A apreciat că instanța fondului a interpretat greșit conținutul sentinței nr. 575/29.03.2017 a Tribunalului Prahova rămasă definitivă prin Decizia nr. 385/2018 Curții de Apel Ploiești, ambele pronunțate în Dosarul nr. 4620/105/2015, calificându-le ca autoritatea de lucru judecat în materia rezilierii și interpretării Contractului de Concesiune nr. 124/2006 întrucât această sentința nu face decât să constate că HCL nr. 40/4.06.2015 a fost emisă cu respectarea prevederilor art.44 din Legea nr. 215/2001.

A arătat că Tribunalul Prahova , prin Sentința nr. 575 din 2017 s-a pronunțat asupra legalității adoptării HCL nr.40/2015 și nu asupra rezilierii contractului dintre părți sau a atribuirii bunurilor realizate în timpul contractului.

Instanța de contencios administrativ a verificat legalitatea adoptării acelei hotărâri , respectiv : dreptul Consiliului de a adopta o astfel de hotărâre, respectarea condițiilor legale de formă și de procedură privind emiterea actului, etc . și au considerat că HCL nr.40/2015 a Consiliului Local Brebu este legală și temeinică, ea consfințind faptul ca acest consiliu în calitate de parte în Contractul nr. 124/2006 a hotărât că este oportun ca în mod unilateral să retragă dreptul de concesiune asumându-și în continuare toate consecințele ce decurg din acest fapt. A considera sentința de mai sus ca autoritate de lucru judecat în materia pretențiilor derivate ulterior din interpretarea Contractului de concesiune nr. 124/2006 este greșit.

A menționat că instanța fondului a interpretat Contractul nr.124/2006 doar parțial , incomplet și în afara dispozițiilor legale în materie, respectiv art. 977-985 c.civ (1865). Interpretarea eronată dată hotărârilor judecătorești pronunțate anterior, pe legalitatea adoptării unui act administrativ, cât și a dispozițiilor contractului dintre părți a dus la o hotărâre nelegală ce consfințește dreptul unui Consiliu Local ca în contradicție cu dispozițiile art. 44 din Constituție , printr-un act administrativ, să-și atribuie în proprietate bunuri aparținând altcuiva.

A arătat că instanța de fond și-a motivat soluția printr-o interpretare eronată a voinței părților exprimată în dispozițiile art.10 alin.2 și art.3 alin.1 lit.a din Contract dar a omis să ia în considerare întregul conținut al art.3 lit.a din contract cu privire la faptul că la expirarea termenului de concesiune , bunurile de retur revin deplin drept, gratuit și liber de orice sarcini concedentului.

A învederat că în cuprinsul contractului nu este materializată voința părților ca în cazul încetării înainte de termen a contractului, investițiile efectuate să revină gratuit pârâtei - intimată .

A arătat că instanța de fond nu a cerut paratei intimată să indice actul normativ care a stat la baza adoptării acesteia. Pârâta - intimată își fundamentează hotărârea pe dispozițiile art.557 alin.2 din N.C.civ. potrivit cărora în cazurile prevăzute de lege , proprietatea se poate dobândi prin efectul unui act administrativ.

Intimatul-pârât Consiliul Local al Comunei Brebu *a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca netemeinic și nefondat a recursului, cu obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată.*

A considerat că motivele de recurs nu se pot încadra în textele de lege pe care le menționează recurenta, având în situația de fapt și aplicarea legii la aceasta.

A solicitat a se avea în vedere situația de fapt, anterioară adoptării Hotărârii Consiliului Local nr. 32/11.06.2018.

A învederat că instanțele de judecată au analizat legalitatea Hotărârii Consiliului Local nr. 40/2015 inclusiv prin prisma drepturilor și obligațiilor stipulate în contractul de concesiune, care are putere de lege între părțile contractante, concluzionând că societatea nu a respectat prevederile convenției, ceea ce atrage în mod corect aplicarea sancțiunii retragerii dreptului de concesiune, cu consecința încetării convenției intervenite între părți.

Cu privire la critica recurentei asupra Hotărârii Consiliului Local nr. 32/11.06.2018 privind preluarea, fără plată, a bunurilor de retur ce fac obiectul Contractului de Concesiune nr. 124/12.01.2006 și trecerea acestora în domeniul privat al Comunei Brebu, a considerat că aceasta este neîntemeiată, astfel cum a decis și instanța de fond, prin sentința a cărei casare se solicită. Contractul de Concesiune nr. 124/12.01.2006, încheiat între această societate și Consiliul Local, a încetat din culpa societății contestatoare, conform Pct. IX art. 12 alin (1) și (2), coroborat cu Pct. XI art. 14 alin (1) și (2).

Intimatul-pârât a mai arătat că a adresat recurentei invitație de participare la ședință nr. 9137/2018, această invitație fiind comunicată atât la sediul din Ploiești cu care figurează înscrisă în Registrul Comerțului cât și la locul situării bunurilor de retur, respectiv la punctul de lucru al societății din comuna Brebu, conform dovezilor anexate, aceasta neînțelegând să participe.

Referitor la motivul prevăzut de art. 488 pct. 8 C. proc. civ, cu privire la criticile din cererea de recurs, a apreciat că acestea nu relevă că instanța de fond ar fi încălcat sau aplicat greșit vreo normă de drept material în soluționarea cererii deduse judecătii.

Curtea, examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, a actelor și lucrărilor dosarului, a normelor legale incidente în cauză, a art. 488 alin.1 8 N.C.P.C., constată că recursul este nefondat, pentru considerentele ce succed :

Conform art 488 alin 1 pct 8: din Codul de procedură civilă, *„casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate: când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material”*

În ceea ce privește critica recurenței vizând greșita interpretare a conținutului sentinței nr 575/29.03.2017, Curtea reține caracterul neîntemeiat al acesteia. Astfel, potrivit art 430 alin1 cod proc civ: „1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

Prin decizia 385/2018 a Curții de Apel Ploiești a fost menținută în integralitate această sentință și s-a stabilit în mod definitiv că: “ HCL Brebu 40/4.06.2015 a fost emisă cu respectarea prevederilor art. 44 din legea 215/2001, proiectul de hotărâre inițiat de primarul comunei a fost însoțit de rapoartele și avizele necesare, Consiliul Local Brebu a valorificat în mod legal și contractual, dreptul său de retragere a concesiunii acordată recurenței asupra terenului în suprafață de 25.000 mp situat în Comuna Brebu, sat Brebu Mănăstirii, Punct Runcu, societatea nu a îndeplinit obligațiile expres asumate contractual, ce justifică retragerea concesiunii”.

Așadar, în mod corect judecătorul fondului a reținut că dacă instanța ar aprecia că contractul de concesiune încheiat de părți nu a încetat, autoritatea de lucru judecat a sentinței nr. 575/2017 pronunțate de Tribunalul Prahova ar fi încălcată. Susținerea recurenței în sensul că prin această sentință nu s-a tranșat și chestiunea încetării contractului de concesiune este contrazisă chiar de conținutul deciziei antereferite. În mod evident prin menținerea ca legală a unei hotărâri a Consiliului Local prin care s-a luat act de încetarea contractului de concesiune a fost analizată și legalitatea încetării acestui contract. O interpretare contrară ar lăsa fără efecte această hotărâre.

În ceea ce privește critica principală a recurenței în sensul greșitei interpretări a dispozițiilor contractului de concesiune nr. 124/2006 de către prima instanță, Curtea reține că și aceasta este nefondată. Astfel, în conformitate cu art 969 cod civil anterior convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante. În virtutea obligativității partea contractanta este îndreptățită a pretinde celeilate părți satisfacerea drepturilor sale.

Dispozițiile art. 10 alin. 2 din contractul de concesiune nr. 124/12.01.2016 prevăd că: „la încetarea din orice cauză a contractului de concesiune, bunurile ce au fost utilizate de concesionar în derularea concesiunii vor fi repartizate potrivit prevederilor art. 1 alin. 3 din contract”.

Art. 1 alin. 3 lit. a) din contractul menționat prevede că *în derularea contractului de concesiune, concesionarul va utiliza următoarele categorii de bunuri: bunurile de retur, respectiv terenul în suprafață de 25000 de m.p., precum și toate construcțiile existente pe acest teren, construcții ridicate de concesionar sub formă de investiții.*

După cum se poate observa dispozițiile contractuale asumate de părți sunt foarte clare, iar instanța nu poate interveni asupra lor. La momentul încetării contractului, **sub orice formă**, bunurile de retur revin concedentului.

În acord cu judecătorul fondului, Curtea reține că în temeiul art. 10 alin. 2 rap. la art. 1 alin. 3 lit. a) din contractul de concesiune nr. 124/12.01.2016, în mod legal și temeinic, bunurile de retur ce au făcut obiectul hotărârii nr. 32/11.06.2018 au fost trecute, fără plată, în domeniul privat al pârâtei, în calitate de concedent.

Susținerea recurenței referitoare la teza a II-a a dispozițiilor art 3 alin 1 lit a din contract este nefondată. Faptul că textul de lege prevede că la expirarea termenului de concesiune bunurile de retur revin de plin drept concedentului nu este în măsură să înlăture dispozițiile art 10 alin 2 din același contract. Din interpretarea sistematică a contractului rezultă că părțile au avut în vedere restituirea bunurilor de retur în orice situație de încetare a contractului. În plus, capitolul II din contract reglementează obiectul și tipurile de bunuri, în timp ce capitolul VII tratează cauzele

de încetare a contractului precum și situația bunurilor la încetarea acestuia din orice motiv, astfel încât acesta trebuie aplicat atât în privința cauzelor de încetare cât și a efectelor încetării.

Referitor la susținerea recurenței vizând temeiul de drept al hotărârii consiliului local Curtea reține că în preambulul acestei hotărâri sunt redate toate considerentele de fapt și de drept ce au determinat adoptarea actului. Faptul că în preambul este trecut ca temei de drept și art. 557 alin. 2 din codul civil nu înseamnă că acesta a fost principalul motiv în adoptarea hotărârii. Considerentele esențiale sunt redate în continuarea temeiurilor de drept, fiind reprezentate de contractul de concesiune nr. 124/2006 și sentința 575/2017, iar în drept au fost invocate dispozițiile legii 215/2001 privind administrația publică locală și nu codul civil cum greșit interpretează recurenta.

Pentru toate aceste considerente, Curtea va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge recursul declarat de reclamanta SC VALEA DOFTANEI CDA SRL, cu sediul în Ploiești, strada Gh. Doja, bl. 35B, et. 4, ap. 10, județ Prahova, împotriva sentinței nr. 2027 din 7.12.2018 pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu intimatul-pârât CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI BREBU, cu sediul în comuna Brebu, sat Brebu Mînăstirei, nr. 814 C, județ Prahova, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 15.05.2019.

Președinte,
Marin Marian Robert

Judecători,
Malița Mirela Enescu Mihaela Luminița

Grefier,
Ilie Georgeta

Red.MMR./Tehn. I.G.

5 ex./3.06.2019

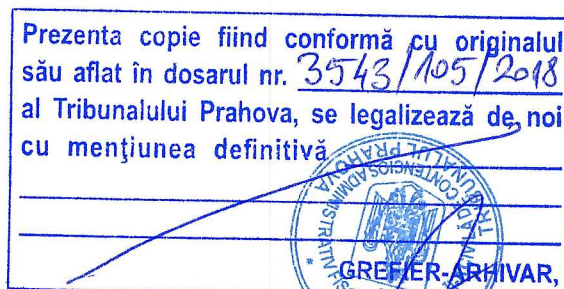
Dosar fond nr. 3543/105/2018- Tribunalul Prahova

Jud. fond – Necula Radu Mihail

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120

Prezenta copie fiind conformă cu originalul
său aflat în dosarul nr. 3543/105/2018
al Tribunalului Prahova, se legalizează de noi
cu mențiunea definitivă

ANULAT TR. 510,
LEGATĂRĂ AZI, 07.02.2020

